

store konsekvenser for arbejdsløshed og sociale forhold i det palæstinensiske område. Der mener jeg, at Danmark sammen med andre lande har et stort ansvar for at afhjælpe de her negative sider af konflikten også på det her område. Der kan vi spille en rolle, og det understregede jeg, og det håber jeg også at Enhedslisten vil være med til, når det kommer til stykket.

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg vil først og fremmest sige, at jeg synes, det er farligt at begynde at differentiere vold, begrebet vold. Vi tager afstand fra enhver voldsanvendelse, uanset om det er terrorhandling, eller hvad det er; det mener jeg er afgørende.

Og hr. Søren Søndergaard ved også godt inderst inde, at det ikke nytter noget, at man tyer til vold som et middel for at løse en konflikt, det vil bare forværre konflikten, og det vil hverken skabe sikkerhed for israelerne eller palæstenserne i det område her, hvis man ligesom tolererer, at vold eksisterer.

Vi har en anden politisk opfattelse i Danmark. Vi mener, at i et demokrati er det andre midler end vold, der skal til for at løse problemer, for at løse politiske problemer, det mener jeg er afgørende at slå fast. Men selvfølgelig kan man godt forstå, at der er stenkastende palæstinsere i den her situation, det vil jeg gerne sige, det er forståeligt, og det synes jeg man skal tage med i billedet, men jeg synes, at vold som en løsning vil være at gå langt ud over det, jeg vil anbefale, og det er i hvert fald ikke noget, som Socialdemokratiet står for.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil lige følge op på det spørgsmål, som kom før fra hr. Keld Albrechtsen. For der er jo forskel på, om man gør en samlet fredsløsning til en betingelse, for at man anerkender en palæstinensisk stat, eller man giver det gode råd til palæstinsere, at de ikke opretter staten, før der er en samlet fredsløsning.

Jeg har forstået EU-landenes holdning sådan – men jeg tror ikke, det er helt klart, og måske kan jeg få det bekræftet eller afkræftet fra ministeren – at man giver det gode råd til palæstinsere: Lad være med at oprette den stat, som situationen er i øjeblikket, det vil kun forværre situationen, det er dumt af jer, men i det øjeblik I gør det, vil vi anerkende den stat, I opretter. Er det korrekt opfattet, at det er sådan, EU-landene har tænkt?

Og der synes jeg nok, at hr. Kofods betragtninger om, at en fredsrunde skal være en betingelse, før man overhovedet anerkender det, er noget andet end det, der gives udtryk for her.

Hvis jeg tager fejl, bliver jeg meget glad, for jeg synes, det er trist, hvis Danmark næsten hele tiden skal, om jeg så må sige, ligge i baghjul, skal være længere væk fra de lande, der presser på, end man egentlig burde være.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lagde mærke til, at hr. Kofod ikke forstod mit spørgsmål.

Jeg vil så i forlængelse af hr. Holger K. Nielsen, som nu har præciseret det, også sige: På et eller andet tidspunkt må det vel være forståeligt, at man fra palæstinensisk side træffer den beslutning. Det kan vel ikke være rigtigt, at man så skulle vente, hvis en fredsaftale ikke kan opnås i 2001, 2002, 2003, 2004. Hvor længe skulle der så gå? Hvor længe ville man så blive ved at råde palæstinsere til ikke at erklære deres stat?

Jeg tror, man i Socialdemokratiet vel nok kan se, at det ikke er holdbart, og derfor må den rigtige linje – og jeg håber så, at vi på det punkt kan være enige – være, at i det øjeblik, palæstinsere selv træffer beslutningen, må vi bakke dem op.

Sådan kunne udenrigsministerens svar tolkes, men det var ikke krystalklart, og derfor vil jeg håbe, at hr. Kofod nu på Socialdemokratiets vegne kan gøre det helt klart.

Formanden:

Ja, det var sidste runde, og det samme gælder for hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er fuldstændig enig med den socialdemokratiske ordfører i, at i et demokrati er der ikke noget grundlag for at bruge vold, men hovedproblemet er, at der ikke er noget demokrati på Vestbredden og i Gaza, og det er jo ikke bare, fordi det palæstinensiske selvstyre ikke er særlig demokratisk, det er det i øvrigt ikke, det er et stort problem, og vi er sikkert enige om, at der skal lægges pres på, at det bliver der, men det skyldes jo den basale kendsgerning, at Vestbredden og Gaza er besat land, hvor det er en udenlandsk magt, der bestemmer, hvad der skal foregå, og så er der ikke demokrati.